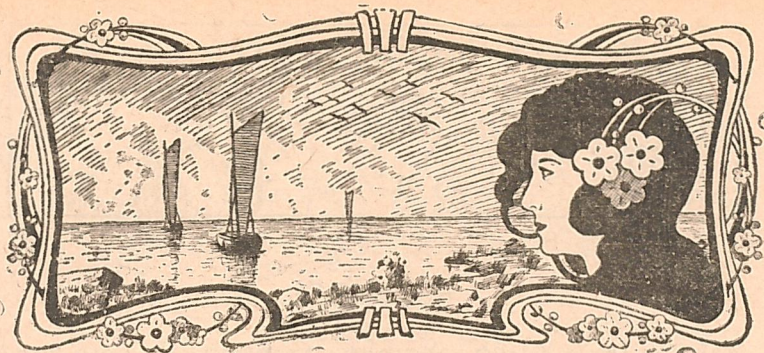

ДЕТСКИ СВЯТ

ГОД. III.

АПРИЛ 1923

КН. 4.

СЖНЯ НА СИРАЧЕТО.

Заспала мома Дафинка
под едно джрво високо.
И щом си сладко заспала,
тихичко ветър повеял,
ситен ми дждец завалял,
Дафинка от сжн събудил.
И тя си люто заклела:
„Ветре ле, не навейл се,
дждецо, не навалял се,
дето ме от сжн събуди.
Девет години минаха,
откак е мама умряла.
Сега пръв път я аз видях —
тжкмо ме мама питаше:“
— Дафинке, мила мамина,
ожени ли се баща ти,
доведе ли ти мащеха,
и грижи ли се тя за тебе?

Народна песен.

